

[Udenrigsministeren.]

maatte Taalmodigheden i Danmark blive sat paa en Prøve, og jeg har meget godt forstaaet, at man mange Gange har spurgt, hvorfor kan dette ikke gaa hurtigere. Men vi maatte give det Svar, at til Forhandling hørte nu en Gang to Parter, og før Storbritannien var villig til Forhandling, kunde saadan ikke finde Sted.

I Slutningen af Sommeren 1932 kom saa Aftalerne mellem Storbritannien og de forskellige Dominions, og jeg kan gerne sige, at umiddelbart derefter begyndte de dansk-engliske Forhandlinger. Den engelske Udstilling fandt Sted i København. Den engelske Regering var repræsenteret under denne, og en Række indledende Drøftelser fandt da Sted, Drøftelser, under hvilke man baade fra engelsk Side og fra dansk Side tilkendegav Ønsker, man havde, i alt væsentligt de samme Ønsker, som siden har været fremme under de fortsatte Forhandlinger, og paa Grundlag deraf var man da i Stand til at se, hvad der overhovedet kunde forhandles om, kunde inddrage de forskellige Parter i de to Lande i Drøftelserne og derigennem lægge en nogenlunde sikker Grund under disse.

Ud fra det forberedende Arbejde, som saaledes skete, var man i Stand til at begynde selve Delegationsforhandlingerne i London i December Maaned, og de er da fortsat siden med visse Afbrydelser. Under disse Afbrydelser har der været Lejlighed for de danske delegerede til at drøfte Sagen med de interesserede herhjemme i Danmark og tilsvarende for de engelske Myndigheder til indbyrdes Drøftelser indenfor England.

Den Maade, hvorpaa Forhandlingen har været lagt til Rette, er, som ærede Medlemmer ved, denne, at man i den ikke blot har inddraget Repræsentanter for Ministerierne, men ogsaa for de forskellige danske Erhverv, der har haft deres Talsmænd derovre i London. De har i videre Kredse kunnet drøfte Spørgsmaalet herhjemme, og vi har saaledes kunnet have den bedst mulige Forberedelse og have den størst mulige Sagkundskab til Raadighed.

Det meste af Forhandlingerne i London har fundet Sted under Finansministerens Ledelse, og jeg tror, der er Grund til her i Dag at udtale vor Glæde baade over den Sikkerhed, hvormed han har ledet Forhandlingerne og over det gode Samarbejde, der har fundet Sted mellem de delegerede for de forskellige Erhverv. Det var paa Forhaand givet, at Erhvervene havde uensartede Interesser, men det er lykkedes at faa disse uensartede Interesser til at gaa op i et

fælles Maal. Dette fælles Maal kan angives deri, at de store Hovedeksporterhvervs Interesser var bestemmende for de andre Erhverv, saaledes at der blev til syvende og sidst et Fællesskab i Interesser, som maatte blive afgørende for de Resultater, man kom til. Jeg tror at turde sige, at det er lykkedes gennem en Række svære Forhandlinger mellem de forskellige Erhvervsrepræsentanter at opnaa en gensidig Forstaaelse, der har bidraget meget til, at det hele har kunnet læges til Rette, saaledes som nu sket er.

Saa maa man spørge: Hvad er da Resultatet? Og jeg skal sige, at i Korthed er Resultatet dette, at vi har faaet Sikkerhed mod Indførelse i Storbritannien af Told paa Bacon for de tre Aar, som Overenskomsten gælder, og at vi har faaet Sikkerhed for, at Tolden ikke forhøjes indenfor denne Periode for Smør, Æg, hermetisk Fløde, Fisk og for visse Industrivarer, samtidig med at nogle Industrivarer har faaet en vis Nedsættelse af den Told, der i Efteraaret 1931 og i de følgende Maaneder var indført for disse Varers Vedkommende i England; det gælder navnlig Landbrugsmaskiner, Kakkelovne og Mælkespande, og forskelligt andet maa føjes dertil.

Selve denne Sikkerhed mod øget Told indeholder efter min Mening en meget betydelig Værdi for os. Med den Gyngen i Stemninger, med de Bevægelser i Sindene, som de sidste Aar har bragt paa alle disse Omraader, kunde vi ikke være sikre paa, at ikke paa et givet Tidspunkt de Kredse i England, der sætter deres Arbejde ind paa en stærk Forøgelse af Tolden paa Landbrugsvarer, kunde have faaet Overtaget. Den Dag, da denne Traktat ratificeres, er dette udelukket for de tre Aars Vedkommende.

Men ved Siden deraf stod jo det Middel, som den nuværende engelske Regering har ment det nødvendigt at benytte for at tilvejebringe tilfredsstillende Priser paa Landbrugsvarer for deres egne Landbrugere og for Landbrugere i Dominions, nemlig en Begrænsning i et vist Omfang af Indførselen af en Række Landbrugsvarer, for øvrigt ogsaa af Fisk, til Storbritannien. Det var hurtigt klart, at en Sikkerhed for, at en saadan Begrænsning ikke fandt Sted, kunde vi ikke opnaa. Man sagde til os, ikke blot ud fra eget Synspunkt, men ud fra Sælgerens Synspunkt ogsaa, at Bestræbelser i denne Henseende var nu blevet fornødne. Vi maatte da rette vore Bestræbelser imod under et Kontingenteringssystem, som det er indført for Bacon, og som det muligvis